

B3-12/3-SR

UNIVERZITA PALACKÉHO V OLOMOUCI
SMĚRNICE REKTORA UP (SR)

B3-12/3-SR

Distanční vzdělávání na Univerzitě Palackého v Olomouci

Obsah: Distanční vzdělávání je stěžejní způsob vzdělávání ve studijních programech akreditovaných v distanční a kombinované formě studia a v programech celoživotního vzdělávání realizovaných v distanční a kombinované formě vzdělávání v rámci celoživotního vzdělávání na Univerzitě Palackého v Olomouci.

Zpracoval: Právní oddělení UP

Platnost: dnem 18. června 2012
Účinnost: dnem 20. června 2012

Oznámení o účinnosti nové normy obdrží podle stávajícího rozdělovníku:
rektor, prorektorky a prorektoři, kvestor, kancléř,
děkanky a děkani fakult, tajemnice a tajemníci fakult,
ředitelka SKM UP,
vedoucí zaměstnanci CVT UP, KUP, VUP, PS UP, VTP UP,
ASC UP,
vedoucí zaměstnanci EO RUP, PMO RUP, ORV UP, PTO UP,
OVZ UP, OPDV UP, Archivu UP,
OPOP, OK
Právní oddělení UP,
Oddělení interního auditu a kontroly UP,
Oddělení organizace a řízení UP.

Distanční vzdělávání na Univerzitě Palackého v Olomouci

ČÁST 1 DISTANČNÍ VZDĚLÁVÁNÍ

Článek 1 Povaha a poslání distančního vzdělávání

- (1) Distanční vzdělávání (dále jen „DiV“) je stěžejní způsob vzdělávání ve studijních programech akreditovaných v distanční a kombinované formě studia a v programech celoživotního vzdělávání realizovaných v distanční a kombinované formě vzdělávání v rámci celoživotního vzdělávání (dále jen „CŽV“) na Univerzitě Palackého v Olomouci (dále jen „UP“). Spočívá v souboru principů a pravidel, které umožňují studium a vzdělávání v rámci CŽV souběžně s plnou ekonomickou i společenskou aktivitou studentů či účastníků CŽV a prakticky nezávisle na reálné vzdálenosti mezi místem jejich bydliště či pracoviště a sídlem vzdělávací instituce.
- (2) Vlastní proces distančního vzdělávání se odehrává zpravidla v prostředí *Learning Management System* (dále jen „LMS“) a je doplněn prezenčními setkáními formou tutoriálů. LMS je komplexní informační systém určený pro vzdělávání, nabízející rozmanitě nastavitelná rozhraní pro tvorbu, správu a prezentaci elektronických studijních materiálů a podporu komunikace mezi jednotlivými uživateli systému. Vyučující v distančním vzdělávání mohou být vzhledem k odlišnému způsobu vedení výuky osloveni tutor/tutorka.
- (3) Klíčovými nástroji podmiňujícími realizaci distančního vzdělávání jsou:
 - a) Distanční studijní opora (také „distanční opora“, „soubor vzdělávacích objektů pro distanční vzdělávání“) – komplexní nástroj pro realizaci distanční formy vzdělávání, jež se skládá ze součástí definovaných v Části 2 této směrnice;
 - b) Tutoriál (také „kontaktní výuka“) – prezenční setkání účastníků DiV pořádané zejména za účelem navázání a rozvinutí osobní komunikace mezi vyučujícími a studenty či účastníky CŽV, nácviku praktických dovedností nebo prohloubení a ověření teoretických znalostí a praktických dovedností.

Článek 2 Formy výuky v distančním vzdělávání

- (1) Ve studijních programech akreditovaných v distanční formě studia a v programech CŽV realizovaných v distanční formě vzdělávání jsou přednášky nahrazovány distančními studijními oporami; cvičení, laboratorní praktika a semináře jsou nahrazovány tutoriály.
- (2) Účast na tutoriálech je povinná. V odůvodněných případech může vyučující předmětu povinnou účast nahradit jinou formou splnění studijních povinností.
- (3) Nedílnou součástí distanční formy vzdělávání je samostudium.
- (4) Ostatní formy výuky, zejména praxe, exkurze, kurzy a konzultace jsou v distanční formě vzdělávání dle potřeby a povahy studijního programu či programu CŽV zachovány.
- (5) Ve studijních programech akreditovaných v kombinované formě studia či v programech CŽV realizovaných v kombinované formě celoživotního vzdělávání lze kromě nástrojů uvedených v čl. 1 odst. 3 této směrnice přiměřeně užít také přednášek, seminářů a cvičení dle zvyklostí a potřeb jednotlivých fakult a specifík studijních oborů či programů v rámci CŽV.

ČÁST 2 DISTANČNÍ STUDIJNÍ OPORA

Článek 3 Základní charakteristika distanční studijní opory

- (1) Distanční studijní opora (dále „DSO“) je komplexním nástrojem distančního vzdělávání sestávajícím z těchto základních (povinných) komponent:
 - a) vhodně strukturovaný a prezentovaný interní vzdělávací obsah; vzdělávací obsah může být prezentován různými způsoby, zejména textem, audio nahrávkou, videozáznamem, multimediálními programy, animacemi, prezentacemi, metodickými podporami pro práci s externími zdroji vzdělávacích obsahů apod.; použití úryvků děl jiných autorů v rámci DSO se řídí z. č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zá-

- konů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů; interní vzdělávací obsah lze dělit na základní a rozšiřující, musí však pokrývat kmenové učivo studijního předmětu nebo předmětu v rámci programu CŽV, příp. jeho části, (společně dále jen „předmět“), pro který je distanční opora určena;
- b) externí vzdělávací obsah reprezentovaný buď odkazem na online internetové zdroje, nebo bibliografickou citací; externí vzdělávací obsah lze dělit na základní (povinný) a rozšiřující, nicméně vzhledem k nárokům a způsobu vysokoškolského studia, popř. celoživotního vzdělávání, by pro absolvování předmětu neměl postačovat pouze interní vzdělávací obsah distančních opor; zejména u základních (povinných) externích vzdělávacích obsahů je třeba zohledňovat a pravidelně kontrolovat jejich přiměřenou dostupnost pro cílovou skupinu studentů či účastníků CŽV;
 - c) studijní cíle vhodně definované pro jednotlivé úseky vzdělávacího obsahu i pro celou DSO; definice cílů se řídí didaktickými zásadami a má usnadnit studentům a účastníkům CŽV orientaci v předkládaném vzdělávacím obsahu;
 - d) shrnutí jednotlivých úseků vzdělávacího obsahu i celého obsahu DSO, které umožňuje studentům a účastníkům CŽV rekapitulovat zvládnutou část vzdělávacího obsahu a napomáhá při kontrole plnění studijních cílů a autoevaluaci;
 - e) řídicí a navigační aparát DSO, sestávající zpravidla z těchto prvků:
 - úvodu do celé DSO, příp. jejích součástí, který zahrnuje také uvedení studentů či účastníků CŽV do předmětu (příp. jeho části),
 - anotace a cílů předmětu, resp. jeho části, pro který je DSO určena, nejsou-li uvedeny jinde,
 - exaktně definovaných požadavků na studenty či účastníky CŽV týkajících se průběhu, hodnocení a výstupních podmínek pro absolvování předmětu; jedná-li se o DSO pouze pro část předmětu, potom lze požadavky definovat jiným způsobem mimo tuto oporu,
 - řídicí grafické symboly, multimediální prvky či takové grafické uspořádání DSO, které umožní studentům či účastníkům CŽV přehlednou orientaci v celé distanční opoře i jejích součástech,
 - podle charakteru DSO také průvodce studiem či vzděláváním, má-li v distanční opoře funkční opodstatnění;
 - f) evaluačními, autoevaluačními a aktivizačními prvky DSO vhodně užitými podle charakteru předmětu a uvážení autora distanční opory, kterými jsou zejména:
 - krátké úkoly,
 - dlouhé úkoly – seminární práce, eseje, protokoly apod. podle charakteru a potřeb předmětu,
 - testy autoevaluační (cvičné) i evaluační,
 - autoevaluační otázky,
 - otázky k zamyšlení,
 - týmové úkoly,
 - online diskusní fóra,
 - chat, apod.
- (2) DSO může být připravena v elektronické formě nebo ve formě tištěné. Upřednostňovanou formou DSO je forma elektronická v rámci LMS.
 - (3) Elektronická DSO může být pasivní, bez online komunikačních a evaluačních prvků, nebo aktivní, s online evaluačními prvky a komunikací s tutorem. Upřednostňované jsou DSO aktivní. V případě pasivních DSO se předpokládá, že tutor v souladu s charakterem distančního vzdělávání zajistí přiměřenou komunikaci a evaluaci práce studentů či účastníků CŽV mimo DSO.

Článek 4

Tvorba distančních studijních opor

- (1) DSO jsou vytvářeny podle vlastních metodických postupů jednotlivých součástí UP. Za průběh tvorby DSO odpovídá garant studijního předmětu, případně garant studijního oboru či v případě CŽV garant programu CŽV.
- (2) Za kvalitu DSO odpovídá její autor/ka (resp. autoři) jak po stránce odborné, tak po stránce didaktické a metodické.
- (3) Příslušné součásti UP poskytují autorům při tvorbě DSO metodickou, didaktickou i technickou podporu.
- (4) Tvorba DSO prochází zpravidla těmito fázemi, přičemž fáze uvedené pod písmeny a), b), c), e), i), j) jsou obligatorní:
 - a) zjištění potřeby vytvoření DSO (např. při akreditaci a zavádění oboru),
 - b) určení autora, resp. garanta tvorby DSO,
 - c) vytváření DSO,
 - d) preevaluace DSO odborná a metodická v rámci příslušné součásti UP,
 - e) odborná recenze,
 - f) pilotní nasazení DSO,
 - g) evaluace DSO studenty či účastníky CŽV a tutorem,
 - h) revize DSO,
 - i) závěrečná evaluace DSO, zejména zjištění souladu s kritérii pro DSO definovanými v článku 3 této směrnice,
 - j) publikace DSO.

Článek 5**Publikace distančních studijních opor**

- (1) Elektronické DSO jsou publikovány v rámci LMS nebo jiným adekvátním způsobem pro studenty či účastníky CŽV příslušných předmětů.
- (2) Elektronickou DSO lze také vydat jako publikaci na elektronickém nosiči dat (CD, DVD), pokud svým charakterem a uspořádáním DSO takové vydání umožňuje. Podmínky a pravidla pro publikaci DSO jako publikace na elektronickém nosiči stanovují pro autory DSO jednotlivé fakulty UP nebo vydavatelství.
- (3) Tištěné DSO jsou publikovány jako standardní tištěné učební materiály. Podmínky a pravidla pro publikaci tištěné DSO stanovují pro autory DSO jednotlivé fakulty UP nebo vydavatelství.

Článek 6**Evaluace a odborná recenze distanční studijní opory**

- (1) Obsah DSO je recenzován alespoň jedním odborným recenzentem působícím v oboru, pro nějž je DSO připravována, případně v oboru příbuzném. Odborné recenzenty DSO určuje vedoucí pracoviště, které garantuje příslušný předmět, pro který je DSO vytvářena.
- (2) Publikaci a plnému využívání DSO pro účely studia či celoživotního vzdělávání předchází povinná závěrečná metodická a didaktická evaluace DSO. Pro účely evaluace DSO jmenuje děkan příslušné fakulty komisi, která je tvořena metodiky distančního vzdělávání nebo jinými pověřenými zaměstnanci. Nevzniká-li DSO na fakultě, jmenuje komisi pro závěrečnou metodickou a didaktickou evaluaci vedoucí Oddělení pro podporu dalšího vzdělávání (dále jen „OPDV“). V průběhu tvorby DSO je doporučena průběžná metodická a didaktická preevaluace, která má především napomoci autorům DSO při tvorbě a zavádění DSO do praxe.
- (3) Děkan fakulty, případně příslušný proděkan, nebo vedoucí garantujícího pracoviště mohou o závěrečnou metodickou a didaktickou evaluaci DSO požádat OPDV. Vedoucí OPDV jmenuje po dohodě s žadatelem komisi pro evaluaci DSO, jejímiž členy jsou zástupci příslušné fakulty navržené žadatelem a zástupci OPDV.
- (4) Rektor, příslušný prorektor nebo děkan fakulty, která usiluje o získání akreditace studijního programu v distanční nebo kombinované formě studia či programu CŽV realizovaného v distanční nebo kombinované formě celoživotního vzdělávání, může požádat OPDV o bezodkladné vypracování metodického posudku na soubor DSO přikládaný k žádosti o akreditaci.

Článek 6a**Certifikace elektronických DSO**

- (1) Na žádost autora elektronické DSO nebo příslušné součásti UP uděluje OPDV elektronickým DSO certifikát kvality s názvem „Certifikovaná studijní opora pro distanční vzdělávání“, v němž je DSO označena podle výše bodového ohodnocení jako standardní, nadstandardní nebo mimořádně kvalitní výukový nástroj.
- (2) Certifikace elektronické DSO představuje proces hodnocení po stránce odborně obsahové a metodické. Odborně obsahovou kvalitu elektronické DSO zjišťuje odborný recenzent z příslušného nebo příbuzného vědního oboru, určený vedoucím pracoviště, které garantuje předmět v rámci studijních programů, v nichž je akreditována distanční či kombinovaná forma studia, nebo programů CŽV realizovaných v distanční či kombinované formě celoživotního vzdělávání, pro který je DSO vytvářena. Metodické hodnocení provádí pracovníci oprávnění OPDV k metodickému posuzování elektronické DSO, zpravidla metodici distančního vzdělávání.
- (3) Hodnocení elektronické DSO probíhá dle Kritérií hodnocení nástrojů distančního vzdělávání realizovaného formou e-learningu v rámci vysokoškolského vzdělávání, která jsou Přílohou č. 1 této směrnice. Odborně obsahová stránka DSO je hodnocena podle škály A a metodická stránka podle škály B (viz Příloha č. 1). Elektronická DSO splňuje nároky na udělení certifikátu jestliže:
 - a) překročí v každé ze škál A i B minimální bodovou hranici 20 bodů
 - b) dosáhne v každém jednotlivém kritériu (tj. v kritériu A1–A4, B1–B6) takové procentuální hranice bodů, která odpovídá procentuálnímu vyjádření hranice úspěšného celkového hodnocení v rámci škály podle bodu a) (tj. 40% bodů v každém kritériu). Vypočtené minimální počty bodů pro jednotlivá kritéria se zaokrouhlují na celá čísla.
- (4) Pověřený zaměstnanec OPDV vede registr certifikovaných elektronických DSO a vydává osvědčení o uděleném certifikátu.

ČÁST 3
REALIZACE DISTANČNÍHO VZDĚLÁVÁNÍ

Článek 7
LMS na UP

- (1) UP provozuje centrální LMS. Jeho centrální správou je pověřeno OPDV, lokální správu vykonávají příslušné součásti UP. Centrální správa zajišťuje ve spolupráci s Centrem výpočetní techniky a dodavatelem centrálního LMS především provoz centrálního LMS, komunikaci s dodavatelem a dohlíží na upgrade systému v rámci smluv uzavřených s dodavatelem LMS. Dále pak zpracovává a předkládá dodavateli LMS podněty k inovaci systému.
- (2) Součásti UP, které využívají centrálního LMS, delegují vlastní správce, odpovědné za provoz LMS v rozsahu příslušné součásti UP.
- (3) Za provoz jiných než centrálních LMS systémů provozovaných na jednotlivých součástech UP odpovídají tyto součásti samy.
- (4) V případě, kdy součást UP nepoužívá centrální ani jiný LMS, je tato povinna zajistit řízení DiV jiným odpovídajícím způsobem.

Článek 8
Organizace DiV

- (1) Organizaci DiV ve studijních programech či programech ČŽV zajišťuje v plném rozsahu vedoucí příslušné součásti UP, která studijní program či program ČŽV realizuje.
- (2) Pro zajištění organizace DiV dle odst. 1 tohoto článku je třeba zejména:
 - a) stanovení kompetentních osob odpovědných za průběh distančního vzdělávání na úrovni příslušné součásti UP v jednotlivých studijních programech či programech ČŽV,
 - b) vytvoření a implementace kompletního souboru DSO pro předměty, jejichž realizace DSO vyžaduje a jež jsou v daném studijním programu či programu ČŽV v akademickém roce otevřeny,
 - c) stanovení konkrétních požadavků a úkolů pro studenty či účastníky ČŽV v jednotlivých předmětech včetně časového harmonogramu jejich plnění, způsobu hodnocení a stanovení minima pro úspěšné ukončení, přičemž doporučený model hodnocení je obsažen v Příloze č. 2 této směrnice,
 - d) vytvoření organizační struktury (studijní skupiny, přiřazení tutorů a DSO, nastavení oprávnění apod.),
 - e) vytvoření rozvrhu tutoriálů a dalších prezenčních setkání v daném akademickém roce,
 - f) aktualizace dat v informačních systémech ovlivňujících organizační zajištění a průběh DiV,

- g) zajištění technického zázemí a podpory tutorům pro plnění jejich povinností v distančním vzdělávání,
- h) zajištění přiměřené technické podpory a zázemí studentům a účastníkům ČŽV v DiV.

Článek 9
Vyučující v distančním vzdělávání – tutor

- (1) Tutor v distančním vzdělávání řídí proces výuky a dbá na plnění stanoveného časového harmonogramu předmětu v míře určené garantem studijního předmětu, případně garantujícím pracovištěm, či v případě ČŽV garantem programu ČŽV.
- (2) Tutor je povinen pravidelně komunikovat se studenty či účastníky ČŽV a poskytovat jim v přiměřené míře konzultace a podporu při studiu. Na dotazy a výsledky testů a krátkých nebo dlouhých úkolů studentů či účastníků ČŽV je povinen reagovat bez zbytečného odkladu od jejich obdržení, přičemž děkan příslušné fakulty UP může svým rozhodnutím určit pro tuto reakci konkrétní lhůtu ve dnech.
- (3) Tutor kontroluje plnění stanovených požadavků a provádí bez zbytečného odkladu hodnocení úkolů. V případě, že příslušná součást UP využívá LMS, sděluje tutor výsledky hodnocení studentům či účastníkům ČŽV prostřednictvím LMS. V případě, že příslušná součást UP nevyužívá LMS, sděluje tutor výsledky hodnocení studentům či účastníkům ČŽV prostřednictvím univerzitního e-mailu.
- (4) Tutor vede prezenční setkání, zejména tutoriály, a provádí hodnocení práce studentů či účastníků ČŽV v jejich průběhu.
- (5) Pro zajištění výše uvedených činností má tutor přidělena příslušná oprávnění pro práci v LMS, případně v jiných potřebných komunikačních a informačních systémech.
- (6) V případě, že fakulta nebo jiná součást UP využívá LMS, je tutor povinen využívat pro komunikaci se studenty či účastníky ČŽV, mimo prezenční setkání, výhradně prostředky LMS. V případě, že příslušná součást UP nevyužívá LMS, je tutor povinen využívat pro komunikaci se studenty či účastníky ČŽV, mimo prezenční setkání, výhradně univerzitní email.

Článek 10
Studenti a účastníci ČŽV v distančním vzdělávání

- (1) Studenti mají v rámci distančního vzdělávání právo využívat DSO ve všech studijních předmětech zapsaných v rámci příslušného studijního programu v daném akademickém roce, v nichž je studium s využitím DSO vyžadováno.
- (2) Účastníci ČŽV mají právo v rámci distančního vzdělávání využívat DSO ve všech předmětech v rámci příslušného programu ČŽV v daném

akademickém roce, v nichž je vzdělávání s využitím DSO vyžadováno.

- (3) Studenti a účastníci CŽV jsou povinni průběžně plnit požadavky a úkoly v předmětech v souladu se stanoveným harmonogramem a instrukcemi tutora.
- (4) Studenti a účastníci CŽV mají právo na přístup k výsledkům hodnocení svých úkolů prostřednictvím LMS nebo jiným vhodným způsobem.
- (5) Studenti a účastníci CŽV jsou povinni účastnit se tutoriálů a jiných povinných prezenčních setkání. Ve výjimečných případech lze účast na tutoriálech nahradit jinou aktivitou odpovídajícího rozsahu stanovenou tutorem.

ČÁST 4

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 11

- (1) Touto směrnicí se zrušuje směrnice rektora UP č. B3-10/5-SR Distanční vzdělávání na Univerzitě Palackého v Olomouci ze dne 5. 5. 2010
- (2) Tato směrnice nabývá platnosti dnem jejího podpisu rektorem UP a účinnosti dnem jejího zveřejnění na Úřední desce Univerzity Palackého v Olomouci, tj. druhým dnem od nabytí platnosti.

V Olomouci dne 18. 6. 2012

Prof. RNDr. Miroslav Mašláň, CSc.
rektor

Příloha č. 1: Kritéria hodnocení nástrojů distančního vzdělávání realizovaného formou e-learningu v rámci vysokoškolského vzdělávání

Příloha č. 2: Doporučený model způsobu hodnocení studijních výsledků v předmětu

Kritéria hodnocení nástrojů distančního vzdělávání realizovaného formou e-learningu v rámci vysokoškolského vzdělávání

Zpracovali: PhDr. Jiří Pospíšil, Ph.D. a PhDr. Milan Klement, Ph.D.

A. Škála hodnocení kvality vzdělávacího obsahu nástroje distančního vzdělávání		Max. 50 bodů
Kritérium	Sledované znaky kritéria	Body
A.1: relace mezi anotovaným obsahem předmětu a obsahem nástroje (nástrojů) distančního vzdělávání	Návaznost výukových cílů na konečnou úroveň studentových znalostí, dovedností či postojů. Přiměřenost celkové délky studijní opory v relaci ke kreditové zátěži předmětu či kurzu. Souvislost vysvětlovaných pojmů s již dříve vyučovanou problematikou.	0–10 bodů
A.2: odborná kvalita vzdělávacího obsahu	Faktická a terminologická správnost a úplnost. Jasná a stručná definice a popis pojmů (zejména klíčových). Přiměřenost počtu pojmů pro zapamatování a jejich význam s ohledem na výklad a zařazení v rámci kmenového učiva.	0–20 bodů
A.3: poměrné hodnocení kvality citovaných a doporučovaných zdrojů ke studiu ve vztahu k jejich reálné dostupnosti	Relevantnost a dostupnost použitých hypertextových i bibliografických odkazů na použité informační zdroje. Dodržování citační normy.	0–10 bodů
A.4: jazyková úroveň textových částí	Přiměřenost jazykového aparátu cílové skupině studentů. Gramatická a stylistická správnost textů Vhodné (tj. barva, velikost, řez) a typograficky přijatelné členění textu a hypertextových odkazů.	0–10 bodů

B. Škála hodnocení kvality didaktického a technického zpracování nástroje distančního vzdělávání		Max. 50 bodů
Kritérium	Sledované znaky kritéria	Body
B.1: respektování osobnosti studenta	Navození emoční reakce studenta. Vytvoření reálných představ o demonstrovaných jevech. Nabídka více možných řešení (pokud jsou možná). Dostatečný počet silných zážitků pro zapamatování.	0–8 bodů
B.2: respektování stylu učení studenta	Rozčlenění obsahu do přiměřených kroků s ohledem na cílovou skupinu studentů. Zdůraznění praktického využití získaných poznatků. Přítomnost a didaktická účelnost učebních úloh. Dostatek příkladů na procvičení. Přítomnost námětů pro samostatnou práci.	0–10 bodů

B.3: vzdělávací obsah a jeho forma	Přiměřená četnost abstraktních pojmů.	0–10 bodů
	Realizace výkladu a demonstrace statickou obrazovou formou (obrázky, grafy).	
	Realizace výkladu a demonstrace dynamickou obrazovou formou (simulace, animace, apod.).	
	Možnost samostatné aplikace pojmů a jejich obsahu.	
B.4: specifika distančního nástroje	Vizualizace abstraktních a konkrétních pojmů.	0–10 bodů
	Přítomnost grafických navigačních prvků (např. ikony, symboly apod.).	
	Zdůraznění klíčových slov a jejich významu s ohledem na výklad.	
	Jasně a konkrétní vymezení cílů a podmínek pro úspěšné absolvování studia.	
B.5: technické aspekty distančního nástroje	Přítomnost prvků průběžné a závěrečné evaluace – krátké úkoly, dlouhé úkoly a testy v rozsahu přiměřeném rozsahu studijnímu předmětu.	0–6 bodů
	Přítomnost prvků průběžné autoevaluace (např. otázky pro ověření porozumění, aplikační úkoly k zamyšlení, cvičné autoevaluační testy apod.).	
	Přítomnost rychlé navigace v textu (hypertextové odkazy).	
	Přiměřenost způsobu hodnocení dosažených dílčích výsledků (průběžné – závěrečné).	
B.6: ergonomické aspekty distančního nástroje	Možnost on-line testování pomocí elektronických testů.	0 – 6 bodů
	Přítomnost a přiměřenost orientační časové náročnosti jednotlivých částí distančního nástroje (kapitol, vzdělávacích objektů, tematických celků apod.).	
	Vhodné užití průvodce studiem v textové či multimediální formě.	
	Výpovědní hodnota a jednotnost užití grafických řídicích prvků nástroje (ikony, symboly, odkazy apod.). Délka a přiměřenost doplňujících poznámek a marginálií.	

Výklad kritérií hodnocení

Dosažené bodové hodnocení v jednotlivých škálách				
0–10	11–20	21–30	31–40	41–50
Zcela nevyhovující	Spíše nevyhovující	Standardní	Nadstandardní	Mimořádně kvalitní
Nástroj je nevyhovující		Nástroj je vyhovující		

Celkové hodnocení:

Nástroj je **vyhovující**, jestliže

- překročí v každé ze škál **A i B minimální bodovou hranici 20 bodů**
- dosáhne v každém jednotlivém kritériu (tj. v kritériu A1–A4, B1–B6) takové procentuální hranice bodů, která odpovídá procentuálnímu vyjádření hranice úspěšného celkového hodnocení v rámci škály podle bodu a) (tj. 40 % bodů v každém kritériu). Vypočtené minimální počty bodů pro jednotlivá kritéria se zaokrouhlují na celá čísla

Současné hodnocení: hranice úspěšnosti je 20 bodů z 50, tj. 40 %; v každém kritériu tak bude nutné získat alespoň 40 % bodů. Z uvedeného vyplývá následující tabulka hodnocení

Kritérium	Maximální hodnocení	Hladina minimální úspěšnosti v kritériu	Vypočtené minimum pro úspěšnost v bodech	Zaokrouhlená minimální hranice
A.1	10	40 %	4	4
A.2	20	40 %	8	8
A.3	10	40 %	4	4
A.4	10	40 %	4	4
B.1	8	40 %	3,2	3
B.2	10	40 %	4	4
B.3	10	40 %	4	4
B.4	10	40 %	4	4
B.5	6	40 %	2,4	2
B.6	6	40 %	2,4	2

Certifikace

Je-li nástroj vyhovující, získává jeden z certifikátů elektronických DSO podle následující tabulky:

Celkové dosažené bodové hodnocení		
42–60	62–80	82–100
Standardní výukový nástroj	Nadstandardní výukový nástroj	Mimořádně kvalitní výukový nástroj

Doporučený model způsobu hodnocení studijních výsledků v předmětu

Systém průběžného hodnocení předmětů v distančním vzdělávání využívá bodového systému tak, že každému předmětu je přidělen celkový dosažitelný počet bodů (100 %) v rozsahu $20 \times K$, kde K je počet kreditů příslušející tomuto předmětu. Nastavení bodového hodnocení je zveřejněno jako součást požadavků pro úspěšné absolvování předmětu.

Systém hodnocení se pak může řídit následujícími pravidly:

1. Předmět zakončený zkouškou

- za aktivní přístup ke studiu lze přidělit 0–10 % bodů z celkového počtu bodů přidělených danému předmětu;
- dalších 40 % bodů lze přidělit za splnění průběžných úkolů dle míry jejich náročnosti a výkonu studenta či účastníka CŽV;
- vykonání zkoušky bude studentovi či účastníkovi CŽV umožněno pouze v případě, že získá alespoň 70 % z množství bodů získaných dle odstavců a) a b), tzn. 35 % z celkového počtu bodů;
- za absolvování zkoušky lze přidělit počet bodů v rozsahu 0–50 % z celkového počtu bodů přidělených danému předmětu;
- doporučená výsledná klasifikace dle získaného počtu bodů je generována automaticky dle nastavení:
stupně A – F
 - < 51 % získaných bodů ze 100 % možných: hodnocení „F“;
 - 51–60 % získaných bodů ze 100 % možných: hodnocení „E“;
 - 61–70 % získaných bodů ze 100 % možných: hodnocení „D“;
 - 71–80 % získaných bodů ze 100 % možných: hodnocení „C“;
 - 81–90 % získaných bodů ze 100 % možných: hodnocení „B“;
 - 91–100 % získaných bodů ze 100 % možných: hodnocení „A“.

Příklad: předmět je hodnocen 4 kredity. Počet možných bodů: 80. Body za zkoušku: 0 až 40 bodů. Za aktivitu: 0 až 8 bodů. Za ostatní úkoly: 32 bodů. Klasifikace: E (41 až 48 bodů); D (49 až 56 bodů); C (57 až 64 bodů); C (65 až 72 bodů); A (73 až 80 bodů).

2. Předmět zakončený kolokviem

- za aktivní přístup ke studiu lze přidělit 0–10% bodů z celkového počtu bodů přidělených danému předmětu;
- dalších 50 % bodů lze přidělit za splnění průběžných úkolů dle míry jejich náročnosti a výkonu studenta či účastníka CŽV;
- za splnění vlastního kolokvia lze přidělit 0–40 % bodů z celkového počtu bodů přidělených danému předmětu dle výkonu studenta či účastníka CŽV;
- k úspěšnému absolvování předmětu je třeba získat nejméně 71 % bodů ze 100 % možných, přičemž kolokvium by mělo tvořit alespoň 40 % těchto získaných bodů;

Příklad: předmět je hodnocen 2 kredity. Počet možných bodů: 40. Body za kolokvium: 0 až 16 bodů. Za aktivitu: 0 až 4 body. Za ostatní úkoly: 20 bodů. K úspěšnému absolvování předmětu je zapotřebí více než 28 bodů.

3. Předmět zakončený zápočtem

- za aktivní přístup ke studiu lze přidělit 0–10 % bodů z celkového počtu bodů přidělených danému předmětu;
- zbylých 90 % bodů lze přidělit za splnění průběžných úkolů dle míry jejich náročnosti a výkonu studenta či účastníka CŽV;
- k úspěšnému absolvování předmětu je nutné získání nejméně 71 % bodů ze 100 % možných.

Příklad: předmět je hodnocen 1 kreditem. Počet možných bodů: 20. Body za aktivitu: 0 až 2 body. Za ostatní úkoly: 18 bodů. K získání zápočtu je třeba získat více než 14 bodů.